

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. — Cena pojedynczego numeru 30 groszy.
Cena ogłoszeń: jednołamowy wiersz m/m 20 gr. — Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. pow. pokój 34.
Redaktor: Jan Kędzior st. dyrektor Wydz. Pow., tel. 148, 149.

KATOWICE, sobota, dnia 25 stycznia 1930 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Śląskiego z dnia 9 stycznia 1930 r. w sprawie przyłączenia gminy wiejskiej Maciejkowice do obwodu gminy wiejskiej Chorzowa w powiecie Katowice.

Na zasadzie § 2 ordynacji dla gmin wiejskich z dnia 3 lipca 1891 roku (Zb. ust. pr. str. 233) w brzmieniu rozporządzenia z dnia 12 września 1922 r. w sprawie zmiany pewnych postanowień ordynacji wiejskiej z dnia 3 lipca 1891 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 22, poz. 74) oraz na mocy uchwały Wydziału Powiatowego w Katowicach z dnia 25 listopada 1929 r. zarządzam co następuje:

§ 1.

Gminę wiejską Maciejkowice w powiecie Katowickim Województwa Śląskiego przyłącza się w całości do obwodu gminy wiejskiej Chorzowa powiatu Katowickiego.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1930 r.

Wojewoda:

w z.

(—) Żurawski
Wicewojewoda.

DYREKCJA POLICJI

w Katowicach.

L. G. 2157/16.

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE.

Na podstawie § 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11 marca 1850 r. i §§ 143 i 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. oraz §§ 37 i 76 ordynacji przemysłowej za zgodą Magistratu m. Katowic znosi się dotychczasową treść §§ 2, 5 i 23 Rozporządzenia policyjnego z dnia 18 lipca 1929 roku dot. przemysłowej eksploatacji publicznych dorożek samojazdowych na miasto Katowice i ustala się nowe brzmienie tychże paragrafów:

§ 2.

Pozwolenie na eksploataowanie dorożką samojazdową wydaje Dykcja Policji w miarę potrzeby i uznania osobie, której samojazd zarejestrowany został w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim pod warunkiem, że samowolne przenoszenie koncesyj na drugi samochód jest niedopuszczalne.

§ 5.

Dyrekcja Policji udziela kierowcy dorożki samojazdowej pozwolenie na prawo jazdy.

W tym celu kierowca zakwalifikowany przez Dykcję Policji otrzymuje odpowiednią legitymację, którą winien stale mieć przy sobie i okazywać na żądanie organom policyjnym jako też pasażerom.

Wydane pozwolenie może być cofnięte, jeżeli kierowca nie spełnia obowiązków swych należycie lub też okaże się szorstkim względem publiczności, nietrzeźwym podczas służby i t. p.

§ 23.

Taryfę dla wszystkich dorożek samojazdowych ustanawia Dyrekcja Policji.

Taksa I.

(Jazda w jednym kierunku od miejsca postoju bez względu na odległość).

Pierwszy kilometr 1,10 zł.
każde następne przebyte 182 m. 0,20 zł.

Taksa II.

(Jazda tam i z powrotem od miejsca postoju bez względu na odległość).

Pierwszy kilometr 1,00 zł.
każdy następny przebyty kilometr 0,70 zł.

Taryfa bez względu na rodzaj samojazdu obowiązuje tak w dzień jak i w nocy.

Bagaż

kwalifikujący się do przedziału kolejowego jest wolny od opłaty. Inny bagaż opłaca się według umowy.

Za postój

liczy się w stosunku 4.— zł. za godzinę, t. znaczy 20 gr. za trzy minuty,

Rozporządzenie powyższe wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego lub Powiatu Katowickiego.

Katowice, dnia 3 grudnia 1929 r.

Dyrektor Policji:

(—) Dr. Seidler.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów

z dnia 7 grudnia 1929 r.

w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. o warunkach tudzież zasadach obowiązujących przy wysyłaniu przesyłek pocztowych, zwolnionych od opłaty pocztowej.

Na podstawie ustępu 1) punkt g) art. 23 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 58, poz. 584), w brzmieniu ustalonym art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie zmiany ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r.

o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 378), oraz art. 2 tegoż rozporządzenia zarządza, co następuje:

§ 1. W paragrafie 1, ustęp 5, wiersz 8 i ostatni rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 17 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 702) dotychczasowy tekst klauzuli „Na wezwanie urzędowe — wolna od opłaty pocztowej” otrzymuje brzmienie następujące: „Na wezwanie urzędowe Nr. z dnia wolna od opłaty pocztowej”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów:

(—) Boerner.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 14
z dnia 18. I. 1930 r.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie urzędowego badania co do włośni dzików i świń.

Na podstawie art. 7 i 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. Ust. Rz. Pol. Nr. 38, poz. 361), oraz w związku z oświadczeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 24 sierpnia 1929 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejściu w życie na obszarze Województwa Śląskiego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 506) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na obszarze Województwa Śląskiego wprowadza się urzędowe badanie co do włośni dzików, a także świń, poddawanych ubojowi w celu spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa:

(—) Wiktor Leśniewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) H. Józewski.

(Przedruk z Monitora Polskiego Nr. 14
z dnia 18. I. 1930 r.)

Obwieszczenia urzędowe.

STAROSTWO KATOWICE d. 13. I. 1930 r.
L. dz. G. 68.

Dot.: „Przewóz” w Mysłowicach,
koncesja na przewóz bydła.

OBWIESZCZENIE

Towarzystwo „Przewóz” w Mysłowicach, utworzone przez Związek Cechów Rzeźniczych Woj. Śl., wniosło podanie o udzielenie Koncesji na uruchomienie przedsiębiorstwa dla przewozu bydła i trzody chlewnej na i z targowicy w Mysłowicach na terenie całego Województwa Śląskiego.

W myśl § 3 przepisów wykonawczych z dnia 24 stycznia 1919 r. (R. G. Bl. str. 97) podaje powyższe do publicznej wiadomości z tem, że ewentl. sprzeciwy należy wnosić do tut. Starostwa względnie Urzędów Gminnych powiatu Katowickiego, ustnie do protokołu, lub pisemnie, w czasie 14 dniowym — licząc od dnia ukazania się obwieszczenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Katowickiego.

Pisemne sprzeciwy należy wnosić w dwóch wygotowaniach.

Sprzeciwy wniesione po terminie wyznaczonym nie będą uwzględniane.

Starosta
w z.
(—) Richter.

BANK POLSKI

ZAWIADOMIENIE.

W ostatnich dniach zatrzymano fałszyfikat biletu bankowego 20-złotowego z datą 1-go marca 1926 r.

Typ III.

Fałszyfikat ten wykonano na papierze zwyczajnym, szarym, gładkim, podczas gdy bilety autentyczne drukowane są na papierze rypsowanym. Kolory farb ciemniejsze, brudne. Znak wodny z podobizną króla Kazimierza Wielkiego, liczbą „20” i skrótem „Zł”, wykonano zapomocą nadruku farbą białą na marginesie przedniej strony, wskutek czego jest on niewidoczny na odwrotnej stronie biletu.

Siatka, mająca imitować rypsowany papier, wykonana jest również zapomocą farby białej, lecz tylko na przedniej stronie biletu. Rysunki, zwłaszcza w drobnych szczegółach, są zamazane, fragmenty zaś rysunków stylizowanych kwiatów i ptaków nie wykazują wyrazistości cieniowania, jak na biletach autentycznych.

Napisy i dodpisy mają kontury zamazane.
Cyfry w numeracji nierówno rozstawione, wykonane są farbą ciemniejszą.

Fałszyfikat jest naogół dosyć udatny i na pierwszy rzut oka trudny do rozpoznania.

Warszawa, dnia 29 listopada 1929 r.

Bank Polski.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OB. 3411.

Przedmiot: Fałszyfikat biletu
bankowego 2-złotowego typ III.

Warszawa, dnia 6 grudnia 1929 r.

Do
wszystkich P. P. Wojewodów
P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy i
P. Naczelnika Urzędu Spraw Mniejszości
w Katowicach.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń nadesłany przez Bank Polski opis fałszywego biletu bankowego 20-złotowego z datą 1 marca 1926 r. typ III.

Jak oznajmił Bank Polski, mogą pojawić się fałszyfikaty podobne do opisanego, lecz na innym papierze, lub też z pewnemi zmianami w wykonaniu rysunków.

(—) Robaczewski.
Naczelnik Wydziału.

S/J.

STAROSTWO KATOWICE d. 10. I. 1930 r.
L. dz. O. 107/7.

OBWIESZCZENIE

Reskryptem Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego z dnia 3 stycznia 1930 r. L. dz. O. P. I. 25847 został Jan Kelner, dozorca kopalni w Chorzowie mianowany zastępcą przewodniczącego Związku Szkolnego w Chorzowie:

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

STAROSTWO KATOWICE d. 15. I. 1930 r.
L. G. — 222/3.

OBWIESZCZENIE

Starostwo w Chrzanowie pismem z dnia 7 stycznia 1930 r. L. dz. 405/Wet. zawiadamia, że w gminie Krzeszowice zaraza pomoru świń wygasia.

Starosta
w z.
(—) Dr. Gawlas.

Komunikaty.

OKÓLNIKI

Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

411.

Okólnik Nr. 277 z 5 grudnia 1929 r. (OB. 3402) o obliczaniu 10% podwyższenia uposażenia oraz 15% dodatków miesięcznych.

P. P. Wojewodom, P. Komisarzowi Rządu m. st. Warszawy i P. Naczelnikowi Urzędu Spraw Mniejszości w Katowicach

do wiadomości i wydania stosownych zarządzeń.

MINISTERSTWO SKARBU

L. D. III. 2770/1.

Warszawa,

dnia 25 listopada 1929 r.

Odpis

W sprawie obliczania 10% podwyższenia uposażenia oraz 15% dodatków miesięcznych.

Do

Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Przy dokonywaniu kontroli przez organy Kontroli Państwowej zostało stwierdzone, że jedne urzędy państwowe obliczają w punktach inne zaś bezpośrednio w złotych 10% podwyższenie uposażenia (art. 8 i 12 ustawy z dnia 18 grudnia 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 725 względnie rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 stycznia 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 7, poz. 42) oraz 15% dodatek miesięczny (ustęp 1 punkt 1 art. 4 ustawy skarbowej z dnia 25 marca 1929 r. na okres od 1 kwietnia 1929 r. do 31 marca 1930 r. Dz. U. R. P. Nr. 20, poz. 183).

Ministerstwo Skarbu prosi o obliczanie w przyszłości 10% podwyższenia uposażenia i 15% dodatku miesięcznego do uposażeń wyłącznie bezpośrednio w złotych.

412.

Okólnik Nr. 278 z dnia 9 grudnia 1929 r. (RH. 635,1) w sprawie przymuszania do zeznań i czynności w postępowaniu administracyjnym.

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu m. st. Warszawy.

Na zapytanie jednego z p. p. Wojewodów, czy kara pieniężna, przewidziana w art. 108 rozporządzenia o postępowaniu administracyjnym może być w razie nieściągalności zamieniona na areszt, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, celem usunię-

cia tej i innych mogących się nasunąć przytem wątpliwości, wyjaśnia, co następuje:

Kara pieniężna z art. 108 post. admin. jest karą za nieposłuszeństwo i stanowi pośredni środek przymusowy, stosowany z mocy specjalnego upoważnienia ustawowego. Może ona być nakładana tylko w 2 wypadkach: 1) niestawiennictwa bez usprawiedliwiającej przyczyny na wezwanie władz, 2) odmowy bez usprawiedliwiającej przyczyny pisemnego udzielenia żądanych przez władzę wyjaśnień lub zeznań. Przytem przez „odmowę” należy tu rozumieć zarówno odmowę wyraźną (odmowna odpowiedź), jak milczącą (brak odpowiedzi w terminie pomimo doręczenia wezwania).

W wypadkach tak pod 1) jak pod 2) — władza, w razie bezskuteczności pierwszego ukarania, wymierza karę pieniężną po raz drugi i może zarządzić przymusowe sprowadzenie do urzędu. Ten ostatni środek, jako prowadzący do celu, czyni zbędnym i niedopuszczalnym już stosowanie dalszych surowszych środków egzekucyjnych, czy to jako pierwotnych czy zastępczo, do jakich niewątpliwie należy areszt. Wynika to zrrówno z braku pozytywnego w tym względzie przepisu w normach postępowania administracyjnego jak i z postanowień art. 5 i 6 rozp. o postępowaniu przymusowym w administracji, będącego lex generalis w zakresie postępowania przymusowego. Dlatego zamiana kary pieniężnej z art. 108 post. admin. na areszt jest niedopuszczalna.

Inaczej sprawa przedstawia się jeżeli osoby prawnie wezwane do dania wyjaśnień, zeznań lub udziału w czynnościach (p. art. 22 ust. 1, art. 32, 59, 60 i 65 post. admin.), już po przybyciu do urzędu, bądź dobrowolnem bądź przymusowem, odmówią bez usprawiedliwiającej przyczyny, czy to ustnego złożenia wyjaśnień lub zeznań, czy to udziału w czynnościach. Ponieważ trybu postępowania władz celem przymuszenia tych osób do wykonania ich obowiązku nie regulują przepisy specjalne post. admin., przeto muszą tu mieć zastosowanie jako normy ogólne, przepisy o postępowaniu przymusowem w administracji.

Normy właściwe znajdujemy w art. 45 i nast. post. przymusowego, z których art. 48 przewiduje prawo władzy egzekucyjnej do wymierzenia aresztu zastępczego do 5 dni na wypadek niemożności zapłacenia kary pieniężnej przez opornego. (Przedruk z Dziennika Urzędow. Min. Spr. Wewn. Nr. 8 z dnia 14. XII. 1928 r.)

Kupcy i Przemysłowcy ogłaszajcie się tylko w „Gazecie Urzędowej” pow. Katowickiego.